

ACC. NR M.8708 : 1-3.

Landskap: Blekinge Upptecknat av ^{Fru} Berta Wieslander
 Härad: Medelstads Adress: Nättrabyhamn
 Socken: Nättraby Berättat av: _____
 Uppteckningsår: 1942 Född år _____ i _____

LUNDS UNIV.
FOLKMINNES-
ARKIV

"Tosia bonnvedan" i Ronneby.

L.u.F. 44.

Under förra århundradet, firades i Ronneby en högsommarfest, benämnd "Toria bonmadan", vilket man kunde upptäcka med därav, att bönderna kommo åkande in till Ronneby stad, med alla möjliga koterotiga åkdon. Dessa kallades efterståp, ty alla gick ej att åka på; I början förekom det mest otar och till och med tjurar i tåget och dessa voro spända för de mest torkiga "ståp". Ju torkigare dess vättre, det utdelades ären pris för de "allra" torkigaste. På folkmål spette det så här "Somma" kom körandes med "höbet" försända med en halv höpäck med säten i skulle för ställa landa, klädd med löv, eller ris av "ene" grane eller "falle". En del hade en halv "dyngsäte" klädd; Samma hade bara skaklar spända efter en tjur eller otar. Stora 14 kvarTERS otar hade de Somma kör de "enbet" med liknande torkiga e keipage klädda i grönt, så var folket i tåget själva utstyrda så torkigt som möjligt, så det var ju ej underligt att dagen

1. höf. somliga
2. 2. + tjur.

3. dyngvagn.

en. och eller
annat tjur.

fick namnet Tonia bonnadan, säkert var det mycket roligt att se och höra allt livet då, den dagen, det var nog livligare än nu. Senare, i slutet av 1800 talet var det mest hästar som användes och i de lövklädda vagnarna satt nationalklädd ungdom som spelade och sedan dansade folkdansen på dansbanan vid brunnen. Så var det även i början av 1900 talet, sedan började man använda bilar i festaget, som utgick ifrån folkets park, vilken övertog anordnandet, så kördes en runda genom stadens gator och tillbaka till parken, där det sedan föreständes och alla möjliga tivoli-
nöjen. Första söndagen efter midsommar var det mest roligheter och sedan blev det lite mindre de följande 2 söndagarna. I själva midsommaren hade de dans på en dansbana vid själva brunnskottellet, men det är det slut med nu, sedan brunnsrotellen upphört. Karnevalståget förekommer ännu.

men endast tivolinjen och vanligt marknadförsäljning
av gipsbilder, ombrässaker och gotter. Första söndagen efter
midsommars var första brunnstulen och sedan andra och tred-
je, samtligt med "Tosia bonnadan, Första "Tosia bonnadan",
reste som många som kunde till Borneby och då var det
knappast lönt att ha några roligheter på annat håll, ty det
var nästan avfolkat, då, i kringliggande trakter av Bor-
neby. Det var mest ungdom som reste dit, men även
en del äldre och hela familjer foro dit. Någon städja före-
som ej då, utan det var den 24 oktober, som var flyttedag och
så hade man "frivecka" till 1 Nov. då man började ny plats.
Det var rätt vanligt att det då blev förlovingar och hölls
bröllop medan man var ledig och hade fått ut halvårs-
lönen. Några brudkravstar användes mest av gummorna
i kyrkan att luteta på för att hålla sig vakna genom
de långa predikningarna och på bördagarna gick
man i kyrkan som vanligt och var högtidsklädd
liksom nu i förra århundradet i Blekingstrakter.

Brev.

M. 8708.

Till Lunds universitets folkminnesarkiv,

Jag har nu på eder begäran, tecknat upp hur det var både under förra och detta århundrade, i så enkla och korta drag, som det går, dock har ju allt det viktigaste blivit omnämnt, jag var ju ej med på gamla tider, men jag reste till älderdomsheimmet i Romreby en dag och hörde mig för med de gamla gubbarna där. Hur det var för i tiden, hur det är nu för tiden det har man ju hört var sommar av folk som reser till Fornsåbomraden, jag har ju bott i Peking sedan 1909, men får erkänna att jag aldrig varit på Fornsåbomraden själv, jag har haft 8 barn att fostra och

vårda och trädgård och mjölk och varit änka ^{många}
år, så min tid har ej räckt till några nöjen och
ej har jag frågat efter några, men man hör ju vad
som händer ändå. Jag är ej heller Bleking, ty jag är av
dansk och rospiggsläkt, men har varit här nu så lång
t, så jag känner ju mer till Blekinge än min födelse
bygd Uppland. Jag är så intresserad av allt
gammalt, ju gammtare ju bättre, därför tycker
jag det är roligt att prata med gammalt
folk och skriva upp vad jag hör. Även rita
av folk och annat tycker jag är roligt, fast
jag ej haft tillfälle att känna så mycket i det
facket på grund av arbete för familjen. Högaktningfullt.
Från Berta Wieselander Kättrabyhamnen.